

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Agenda Dioecesis Paderbornensis Rituali Romano accommodata

Hermann Werner <Paderborn, Bischof>

Paderbornæ, 1753

Forma absolutionis.

urn:nbn:de:hbz:466:1-36023

cia, desidiolis devotionis studia. Rarius autem vel serius confitentibus, vel in peccata facile recidentibus, utilissimum fuerit Consulere, ut sæpè, puta semel in mente, vel certis diebus solemnibus confiteantur, & si expediat, communicent.

Pœnitentias pecuniarias sibi ipsi Sacerdos, non applicet: neq; à pœnitentibus quicquam tanquam ministerii sui præmium petat vel accipiat.

Pro peccatis occultis, quantumvis gravibus, manifestam pœnitentiam non imponat.

Videat autem diligentèr Sacerdos, quando, & quibus conferenda vel neganda, vel differenda sit absolutio, ne absolvat eos, qui talis beneficii sunt incapaces: quales sunt, qui nulla dant signa doloris, qui odia & inimicitias deponere, aut aliena, si possint, restituere, aut proximam peccandi occasionem deserere, aut alio modo peccata derelinquere, & vitam in melius emendare nolunt; aut qui publicum Scandalum dederunt, nisi publice satisfaciant, & scandalum tollant; neq; etiam eos absolvat, quorum peccata sunt superioribus reservata.

Si vero quis confiteatur in periculo mortis constitutus, absolvendus est ab omnibus peccatis, & censuris, quantumvis reservatis (cessat enim tunc omnis reservatio) sed prius, si potest, cui debet, satisfaciat: ac si periculum evaserit, & aliqua ratione superiori, à quo alias esset absolvendus, se sistere teneatur, cum primum poterit, coram eo se sistat, quicquid debet, præstiturus.

Quod si inter confitendum, vel etiam antequam incipiat confiteri, vox & loquenda ægrum deficiat, nutibus & signis conetur, quo ad fieri poterit, peccata pœnitentis cognoscere, quibus utcunq; vel in genere, vel in specie cognitis, vel etiam si confitendi desiderium sive per se, sive per alios ostenderit, absolvendus est.

Meminerit porro Sacerdos, ægris non esse injungendam gravem, aut laboriosam pœnitentiam; sed indicendam tantum illam, quam, si convaluerint, opportuno tempore peragant. Interim juxta gravitatem morbi, aliqua oratione, aut levi satisfactione imposita, & acceptata, absolvantur, pro ut opus fuerit. Cum rudibus, simplicioribus & rusticis studeat ante absolutionem elicere actum contritionis vel attritionis.

FORMA ABSOLUTIONIS.

Cum igitur pœnitentem absolvere voluerit, injuncta ei prius, & acceptata salutari pœnitentia, primò dicet.

Misereatur tui omnipotens Deus, & dimissis peccatis tuis perducatur te ad vitam æternam. Amen.

Dein dextrâ versus pœnitentem elevatâ dicit.

Indulgentiam, absolutionem, & remissionem omnium peccatorum tuorum tribuat tibi omnipotens & misericors dominus. Amen.

Dominus noster Jesus Christus te absolvat, & ego autoritate ipsius te absolvo ab omni vinculo excommunicationis, (suspensionis) & interdicti, in quantum possum, & tu indiges.

Deinde.

Ego te absolvo à peccatis tuis, In nomine Patris, & Filii, & Spiritus sancti. Amen.

Passio domini nostri Jesu Christi, merita B. Mariæ semper Virginis, & omnium Sanctorum, & quicquid boni feceris, & mali sustinueris, sit tibi in remissionem peccatorum, augmentum gratiæ, & præmium vitæ æternæ. Amen.

In frequentioribus autem & brevioribus confessionibus omitti potest Misereatur, aliquando etiam, si necessitas urgeat, & status pœnitentis permittat, Dominus noster, sicut & Passio Domini, ut in periculo mortis, vel intercurrente alia improvisa turbatione, & tunc sufficit solum dicere: Ego te absolvo ab omnibus censuris & peccatis tuis, In nomine Patris, & Filii, & Spiritus sancti. Amen. DE